بې‌شکه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم له هغو ښځو نه بې‌زاري ښکاره کړې ده چې د مصیبت پر مهال چغې وهي، سرونه خریي او خپل ویښتان باسي او یا ګرېوانونه څیرې کوي

د ابي برده بن ابي موسی رضی الله عنه څخه روایت دی وایي چې: پر ابو موسی سخت دردونه راغلل، تر دې چې بې‌هوښه شو، او سر یې د خپلې کورنۍ د یوې مېرمنې په غېږ کې و، او (د بې هوښۍ له امله یې) نه شو کولی چې څه ورته ووایي، خو کله چې په هوښ راغی ویې ویل: زه له هر هغه چا څخه بې‌زار یم چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ترې بې‌زاره شوی دی بې‌شکه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم له هغو ښځو نه بې‌زاري ښکاره کړې ده چې د مصیبت پر مهال چغې وهي، سرونه خریي او خپل ویښتان باسي او یا ګرېوانونه څیرې کوي.

[صحیح] [متفق علیه دی]

ابو برده رضي الله عنه کیسه کوي چې پلار یې، ابو موسی الاشعري رضي الله عنه، سخت ناروغ شو تر دې چې بې‌هوښه شو، نو سر یې د خپلې کورنۍ د یوې مېرمنې په غېږ کې کېښود، هغې چیغه کړه او ژړا یې پیل کړه، خو هغه د خپلې بې‌هوښۍ له امله ونه توانېد چې هغې ته څه ووایي. خو کله چې راویښ شو ویې ویل: زه له هغه چانه بېزار یم چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ترې بې زاره شوی دی، او یقینا چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د هر هغه چا څخه بېزار دی چې هغه: (صالقه) وي: هغه چې د مصیبت پر مهال چغې وهي. (الحالقه) وي: هغه چې د مصیبت پر مهال خپل سر خریي (له ځانه ویښتان شکوي). (الشاقة) وي: هغه چې د مصیبت پر مهال خپلې جامې (ګرېوان) څیرې کوي. ځکه دا کارونه د جاهلیت له کړنو څخه دي، بلکې د مصیبت پر مهال په صبر باندې امر شوی او دا چې له الله تعالی څخه یې اجر وغوښتل شي.

https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/4849

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY
لجنة الدعوة الإلكترونية
EDC E-Da'wah Committee